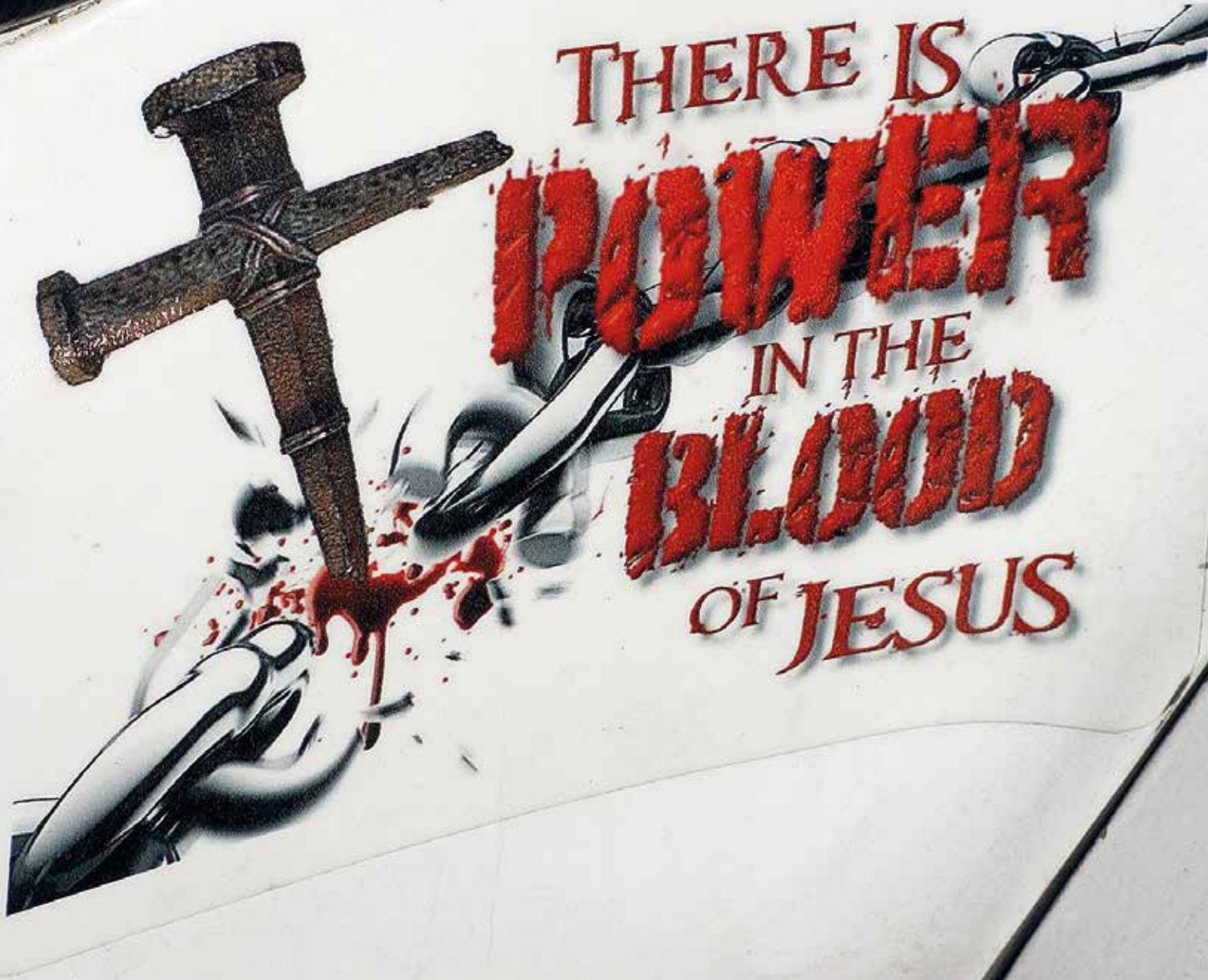

Gospel

RIDERS

jäsenlehti 4/2019
moottoripyöräkerho ry

WWW.GOSPELRIDERS.FI

Pääkirjoitus

Juhani Partanen

Neljän vuosikymmenen taival

Äitienpäivälauantaina, vuonna 1983, ajelin ensimmäistä kertaa Liedon DRIVE-IN motoristijumalanpalvelukseen. Olin kuullut motoristikirkosta eräältä MP69:n tututani, joka taivasteli että kaikenlaisia tapahtumia motoristeille järjestetään. Minä kiinnostuin siitä heti ja siksi päristelin sinne 175-kuutioisella PE-Suzukilla, siis rupulikumisella endurolla.

Perillä sain käteeni ohjelmalehtisen, jossa mainittiin yhtenä järjestäjätahona Kristityt Motoristit. En enää muista, kuka oli ensimmäinen ristin merkkiä kantanut motoristi-veli, jonka tapasin, mutta hyvin pian tein tuttavuutta kerhomme ensimmäisen puheenjohtajan Veikko Rantalan kanssa. Hän pyysi minut oitis mukaan kerhotoimintaan ja kirjoittamaan jotain silloiseen kiertokirjeseen, joka jaettiin kaikille jäsenille.

Olin löytänyt yhteyden kristillisiin motoristeihin, Kristityt Motoristit -yhdistykseen.

Tuota yhteyttä on nyt ollut 36 ja puoli vuotta. Olen saanut paljon ystäviä ja tuttavuuksia näiden vuosikymmenten aikana ja hyvin paljon on ajeltu ja tehty hyviä asioita yhdessä. Kiitos siitä teille kaikille ja etenkin teille pitkäaikaisimmille ystäville!

Tulin hyvin pian pyydytyksi mukaan "Kristittyjen Motoristien infokirjeen ja Poh-

joismaiden suurimman yhteiskristillisen moottoripyörälehden" (Hannu Heikkisen ilmaus) tekijäkuntaan. Tuohon aikaan melko tuoreena toimittajana eli journalistina minut pyydettiin "yleistoimittajana" kerholehden tekijäksi ja hieman myöhemmin päätoimittajaksi. En nyt mene tarkemmin kerholehden historiaan, siitä olen kirjoittanut laajemmin GR-lehdessä 4/2015.

Paljon on tullut kilometrejä kerholiiveissä ja sivuja... tämän lehden jälkeen neljän vuosikymmenkirjan verran. Se on oikeastaan yhden elämäntyön verran, joten nyt on aika laittaa piste tämän päätoimittajan uralle kerholehdessä. Siksi nyt on tullut aika kiittää kaikista näistä vuosista – ja minä vetäydyn lehden vastuunkantajan roolista eläkkeelle.

Mutta jos saan sanoa hieman raamatullisesti, niin en minä jätä teitä yksin enkä katoa kerhosta. Puheenjohtajamme Mika Saarinen kutsui minut jo ensimmäisellä puheenjohtajakaudellaan ainajäseneksi ja kerhon hallitus taisi vahvistaa asian kahteen kertaan.

Siitäkin minä kiitän.

Jäsenyys kuitenkin velvoittaa. Kannan kerholiiviä vastakin kaikella arvokkuudella ja vastuuta tuntien. Olen jatkossakin valmis kertomaan tien päällä tapaamilleni ihmisille siitä uskosta ja toivosta, joka meitä yhdistää

Kristuksessa.

Kirjoitan vastakin kristitystä motorismista ja moottoripyöräilystä. En tee siitä itselleni "pakkopullaa", vaan kirjoitan, kun se tuntuu hyvältä. Toki minulla on muutakin kirjallista harrastusta sopivasti ajankulukseni.

Kristityt Motoristit, Gospel Riders on merkinnyt minulle paljon. Se on antanut paitsi ystäviä, myös raamit minun kristilliselle motorismille. Se on antanut mahdollisuuden toimia evankeliumin saralla minulle ominaisimmalla tavalla. Se on myös tarjonnut mahdollisuudet kristityn kasvulleni.

Kerhoyhteys on ollut minulle tärkeä, joskus jopa liiankin tärkeä. Joskus se tuntui lähes seurakunnalta, vaikka sitä kerho ei voi olla. Aktiivisuuteni mukana toimimisessa ja olemisessa on ollut vaihtelevaa, ja viimeisen 15 vuoden ajan olen joutunut leipätyön vaatavuuden takia vähentämään paljon kerhon riennoissa kiertämistä.

Minun aikani on tullut nyt täyteen kerholehden tekijänä ja vastaavana päätoimittajana. Kaikista harrastuksista pitää kuitenkin aina joskus luopua, ja nyt minulle on tullut kodin ja läheisten aika.

Kaikista näistä vuosista kiittäen ja teitä siunaten,

Juhani Partanen

Gospel
RIDERS

ISSN 1235-3477

Jäsenlehti

Päätoimittaja 31.12.2019 saakka:
Juhani Partanen, Käpykuja 12, 54500 Taavetti
0400-656 084, kj.partanen@pp.inet.fi
juhani.partanen@gospelriders.fi

Mainosmyynti: Euroll Oy/Reijo Ruotsalainen,
0400-562 088 reijo.ruotsalainen@gmail.com

Julkaisija: Gospel Riders -moottoripyöräkerho ry

Kansikuva: Päivi Vesämäki, EMC-pyöräbongauksia   **Painopaikka: Ab Forsberg-Rahkola Oy, Pietarsaari**

Seuraava kerholehti ilmestyy maaliskuussa 2020. Aineistopäivä on 15.2. 2020. Aineistot toimitettava PeeTeelle osoitteella peete.juntumaa@gospelriders.fi. Noudattakaa aikataulua kaikki!

Puheenjohtajan palsta

Mika Saarinen

Yhteistyötä?

Juhani luopuu päätoimittajuudesta

Kerholehden pitkäaikainen päätoimittaja Juhani Partanen on ilmoittanut luopuvansa tehtävästään tämän lehden jälkeen. Kiitämme Juhania monista hyvistä vuosista, jotka hän on toiminut lehden kokonaisuutta kehittäen ja juttujen parissa ahkeroiden! Toivomme saavamme lukea Juhanilta vielä monia juttuja tulevina vuosina!

Jäsenistöä pyydetään lähettämään juttuja kerholehteen osoitteella peete.juntumaa@gospelriders.fi. Lehdestä vastaa toimitusneuvosto, johon kuuluvat PeeTee Juntumaa, Jukka Parkkinen, Reijo Ruotsalainen ja Mika Saarinen.

Hallitus

Hallitus tiedottaa

Vastuunkantajapäivillä 18.-20.10.2019 Valkealassa yhtenä aiheena keskusteltiin aluevas- taavien toimikaudesta. Tähän asti aluevastaavan toimikauden pituudesta ei ole ollut yhteistä ohjeistusta, mutta jotkin aluevastot ovat valinneet aluevastaavan vuoden tai kahden välein. Keskustelussa tapaa pidettiin hyvänä, sillä sen koettiin tarvittaessa antavan luontevan mahdollisuuden sekä aluevastaavalle jäädä pois tehtävästä että alueosaston jäsenistölle vaihtaa aluevastaavaa.

Vastuunkantajapäivien yhteisen näkemyksen mukaisesti hallitus ohjeistaa, että aluevastot valitsevat aluevastaavan vuodeksi tai kahdeksi kerrallaan. Sama aluevastaava voidaan valita uudelleen niin monta kertaa kuin halutaan. Alueosasto voi valita toimikauden vaihtumaan sopivaksi katsomassaan kohdassa vuotta.

Suosittelemme myös harkitsemaan vara- aluevastaavan valitsemista aluevastaavan tueksi ja avuksi.

Kesälle 2020 suunniteltu moottoripyörämatka Israeliin on peruttu. Valitettavasti sekä Ari että George joutuivat eri syistä vetäytymään matkan suunnittelusta ja järjestämisestä, eikä uusia järjestäjiä löytynyt.

Kerholle on otettu tapahtumien järjestämiseen liittyvä toiminnan vastuuvakuutus ja ryhmätapaturmavakuutus (talkoovakuutus).

Vuoden 2020 MOJ Meetingin järjestää Jyväskylän alueosasto. Vuoden 2021 MOJ Meetingin järjestämiseen halukkaita alueosastoja pyydetään ilmoittautumaan osoitteella timo.qvist@gospelriders.fi.

Alueosastoja pyydetään lähettämään toimintasuunnitelmansa vuodelle 2020 hallitukselle osoitteella timo.qvist@gospelriders.fi.

Hyvinkään alueosasto on vaihtanut nimensä. Uusi nimi on Keski-Uusimaan alueosasto. Yhteystiedot säilyvät toistaiseksi ennallaan.

Oletko kiinnostunut ajokouluttajan tehtävästä? Ota yhteyttä osoitteella kai.suonoja@gospelriders.fi.

Kiitos kaikille ja erityisesti Taivaan Isälle yhteisistä kokemuksista kuluneena vuotena! Siunattua ja turvallista vuotta 2020!

Hallitus

Tulevalle kesälle kerhollamme on luvassa runsaasti tapahtumia, joten olemme iloisella ja kiitollisella mielellä. Saamme kerhon tavoitteiden mukaisesti kehittyä *motoristeina ja kasvaa kristittyinä sekä tehdä Herraamme Jeesta tutuksi*, missä liikummekin. Toki myös *lepo ja virkistys* kristittyjen motoristien mainiossa seurassa on hyvä tavoite. Kaikki, mitä meillä on, on lahjaksi saatua. Sekin on armoa, että kaikki suunnitelmamme eivät ehkä toteudu.

Monet tulevan kesän tapahtumista ovat Gospel Ridersin omaa toimintaa, kun taas joissain tapahtumissa olemme vierailijoina. Jotkut tapahtumat taas toteutamme yhteistyönä jonkun toisen kanssa. Yhteisten tapahtumien järjestämistä suunnitellessamme meidän on tarpeen kysyä itseltämme: "Mitä yllä mainituista tavoitteistamme tapahtuma toteuttaa? Ovatko tavoitteemme yhtenevät yhteistyökumppanimme kanssa? Mikä on tapahtuman tarkoitus?"

Joskus vastaus kysymyksiin on helposti nähtävissä. Yhteinen ajokoulutuspäivä moottoriradalla toisen moottoripyöräkerhon kanssa palvelee yhteistä näkyämme oppia taitavamiksi ajajiksi ja tarjoaa samalla mahdollisuuden viettää mukava päivä moottoripyöräilyn parissa ja toistemme kanssa. Kerhojemme tunnuksat näkyvät rinnakkain sulassa sovussa. Ehkä Kristuskin pääsee pilkahtamaan jonkun puseron alta.

Toisinaan tulee kuitenkin tapauksia, joissa joudumme harkitsemaan yhteistyöhön ryhtymistä tarkemmin. Ehkä mahdollinen yhteistyökumppani ei kaikilta osin jaa arvojamme. Mihin silloin tulee vetää raja, johon asti voidaan tehdä asioita yhdessä, mutta jota ei voida ylittää? Enkä nyt puhu tässä lain rajan tuolla puolen toimivista järjestöistä tai ei-kristillisistä uskonryhmistä, vaan ihan tavallisista kumppaneista.

Yksittäisen tapahtuman järjestäminen yhdessä jonkun muun kanssa tarkoittaa lähtökohtaisesti, että kyseisen tapahtuman suhteen meillä on sama näky. Kaksi itsenäistä, oman identiteettinsä omaavaa järjestöä tekee yhteistyötä tiettyssä tapahtumassa. Tapahtumakohtaisen yhteisen näyn lisäksi yhteistyökump-

panien tulee kunnioittaa toisiaan niin, ettei toisen osapuolen arvoja ja vakaumusta loukata. Tämän täytyy toimia molempiin suuntiin.

Tapahtuipa kerran, että erästä alueosastomme pyydettiin järjestämään tapahtumaa yhdessä paikallisen seurakunnan ja erään toisen kristillisen järjestön kanssa. Kyseinen toinen järjestö oli aiemmin osoittanut omaavansa arvoja, joihin oletettavasti suurin osa jäsenistöstämme ei voi yhtyä. Voimmeko ja haluammeko järjestää yhteisen tapahtuman?

Ehkä saamme apua edellä mainituista ajatuksista. Mikä on meidän näkymme kyseisen tapahtuman suhteen, ja jakavatko muut osapuolet saman näyn? Voimmeko omalta puoleltamme käyttäytyä kunnioittavasti ja olla loukkaamatta toisten arvoja ja vakaumusta, vaikka olisimme joistain asioista vahvastikin eri mieltä? Haluavatko yhteistyökumppanimme olla loukkaamatta meidän arvojamme ja vakaumustamme?

Jos mahdollista yhteistyötä suunniteltaessa on tiedossa, että vakavia arvoristiriitoja voisi olla, kumppanin kanssa tulee pyrkiä keskustelemaan kunnioittavasti, rakentavasti ja avoimesti etukäteen. Haluamme kuunnella toista osapuolta ja myös kertoa oman näkemyksemme muun muassa tapahtuman tavoitteista, sisällöstä ja kohderyhmistä. Voimme tarvittaessa auttaa toista osapuolta ymmärtämään meitä järjestönä kertomalla, millaiset arvot useimmille meistä ovat tärkeitä.

Mikäli suunniteltu tilaisuus tulisi sisältämään asioita, joita jäsenistömme ei voisi hyväksyä, olisi parempi jättää osallistumatta sen järjestämiseen. Mutta mikäli tapahtuma voidaan järjestää yhteisen näyn pohjalta kaikkien vakaumusta kunnioittaen, niin sehän kuulostaa jo hyvältä yhteistyöltä.

Tämän kirjoituksen ei ole tarkoitus antaa valmiita vastauksia, vaan herättää pohtimaan asioita yhdessä joko tilanteen tullessa kohdalle tai mieluummin etukäteen. Mitä ajatuksia sinulla heräsi?

Mika

Leirintäalueemme sijaitsi Spitten Farm'in viheriöllä Lenchwoodin kylässä, noin 40 kilometriä etelään Birminghamista.

EMC-ralli 2019 Englannissa

Victory through Surrender — Kun antautuu, niin voittaa

"Victory through Surrender"
(not my will, but yours be done.
Luke 22:42)

"Voitto antautumisen kautta"
"Kun antautuu, niin voittaa"

Kesän 2019 EMC-rallin 30-vuotistapahtuma oli otsikoitu: "Victory through Surrender". Kun suomen-telin otsikko vapaasti, huomasin että Kun antautuu, niin voittaa! -teema oli läsnä jo reissun suunnittelusta lähtien. Keväällä, kun ilmoittautumispäivä oli ihan liki, sanoin armaalle miehelleni **Ves-palle**, etten kyllä voi lähteä sille reissulle. Taloudellinen tilanne on niin tiukka.

Olimme tietenkin rukoilleet asian puolesta. Hyväksyin tilanteen, antauduin Herran edessä ja tote-

sin vain, että tapahtukoon Sinun tahtosi.

Ei mennyt montakaan päivää, kun posti toi tiedon suuremmista veronpalautuksista kuin koskaan. Summa vastasi parinkymmenen euron tarkkuudella osuuttani reissun kuluista ennakkolaskelmissa. Taivaan Isä todellakin tahtoi minun lähtevän! Siispä jatkoin suunnittelua.

Mars matkaan

Porukkaamme kuului minun lisäksi Vespa sekä Espoon seudulta **Tapsa**, **Pirjo** ja motoristipastori **Seikku**. Kun matkaan pääsy oli varmistunut, aloin jännittää kohdemaan vasemmanpuoleista liikennettä. Rauhoittelin itseäni to-

teamalla, että seuran vain tuttua rekisterikilpeä edessäni. Ja hyvin kaikki meni siltä osin. Kaikenlais-ta muuta haastavaa kyllä mahtui matkaamme.

Lähtöpäivänä, 24. heinäkuuta, vävykokelas kuvasi dronella lähtömme kotipihasta. Se tarjosi uuden näkökulman tulevaan reissuvideoon. Valmista videota katsellessa tuli mieleeni, että olemme aina Jumalan rakastavan silmälläpidon alla, kuljimmepa kotipihalla ruohonkorsi suussa tai ajelimme pitkin Eurooppaa risti selässä.

Kaikki kääntyy parhaaksemme

Jo alkumatkassa, Ruotsissa, tapahtui sellaista, mikä todisti Ju-

malan sallivan omilleen vain sitä, mikä on meille hyväksi. Seikku kaatui kiertoliittymässä lähellä Göteborgissa satamaa. Ajoin hänen takanaan, joten näin hyvin, kuinka hänen pyöränsä vain liukui kyljelleen hitaassa vauhdissa. Honda Shadow meni ajokelvottomaksi, mutta Seikku selvisi pikku ruhjeilla ja mustelmillä. Tämä varmistui tietenkin vasta ammatti-ihmisten tutkittua hänet. Tapsa ja Pirjo jäivät Seikun avuksi ja seuraksi seuraavaan päivään asti, jolloin hän pääsi kotimaan lennolle.

Miksi Jumala salli tämän tapahtua Seikulle, joka oli niin innoissaan matkalla EMC-ralliin? Olihan hänkin rukoillut lähdölleen varmuutta Jumalalta. Tarkoitus selvisi parin-kolmen päivän kulut-

tua: Seikun vaimon **Liisan** kunto oli romahtanut ja lähtölaskenta alkanut. Kotoa käsin Seikku ehti Liisansa viereen saattamaan häntä Taivaan kotiin. Jos olisimme ehtineet ajaa pidemmälle, se olisi ollut epätodennäköistä.

Rengasta etsimässä

Jumalan huolenpidosta ja varjeluksesta kertoo myös se, että pyöräni, Honda SH 300i, pärjäsi taas niin hyvin. Huolenpito alkoi siitä, että kulunut takarengas kesti Hollantiin saakka. Olin jättänyt renkaitten tarkistuksen liian myöhään, eikä Tampereelta saanut enää aikaa renkaanvaihdolle. Turussa huolto oli tilannut väärän kokoisen renkaan. Kielistä, Saksasta ei löytynyt sopivaa rengasta. Hampurilaisessa rengaspajassa, jonne teimme ylimääräisen lenkin, ei ollut sopivaa rengasta. Tiedän, että Helmi on spesiaali pyörä, mutta ei sen renkaiden pitäisi niin harvinaisia olla!

Ennen lähtöä soittelimme sukulaisille Hollantiin ja pyysimme etsimään valmiiksi oikean kokoista rengasta sekä pikahuoltoa, joka olisi auki lauantaina. Kun sitten saavuimme lauantaina aamupäivällä siskontytön kotiin, jo puolilta päivin tuli kymmenen kilometrin päässä olevalta korjaamolta soitto: rengas on tullut, ja pyörän voi tuoda saman tien. Yes!

Englannin maaperälle

Illalla Pirjo ja Tapsa saavuttivat meidät, ja lähdimme porukalla ajamaan Belgian läpi Calasiin, Ranskaan. Yövyimme hotelli Campaniessä, josta lähdimme aikaisin aamulla kohti Eurotunnelin asemaa. Siellä tarkastettiin passeja

Elbejokea ylittämässä Vespa, Pirjo, Tapsa ja Garhu Rohkea.

Iltilaisuus veti runsaasti väkeä Haaparannalla, jonne tapahtumamme laajeni sujuvasti. Vastaanotto kaikissa kolmessa kaupungissa oli oikein hyvä.

Pyöräbongauksia: Juudan leijona tankkiin maalattuna.

pitkään ja hartaasti.

Ensimmäistä kertaa ajoin moottoripyörän junaan. Olin etukäteen kuvitellut, että ajamme huteraa lastaussiltaa pitkin johonkin karjavaunun tapaiseen. Mutta junaan oli helppo ajaa, ja vaunu oli uudehko, siistimpi kuin moni matkustajavaunu. Matkaan meni puoli tuntia, vähemmän kuin pasintarkastuksiin ja jonotuksiin lähtöasemalla Ranskassa.

Englannin puolelta Folkestones-ta oli enää parin tunnin matka Lontooseen B&B-majapaikkaamme. Sen piti sijaita rauhallisella ja hyvämaineisella alueella – mikä oli lopulta väärä mielikuva!

Kuka vei Helmin?

Parkkeerasimme pyörät ihan asunnon eteen. Puolen tunnin kuluttua olimme roudanneet tavarat sisälle ja olimme vaihtamassa ajovaatteita, kun kadulta kuului Tapsan ääni: "Mihin parempaan parkkiin te Päivin pyörän olette saaneet?" Vastasimme sen olevan siinä muiden pyörien välissä. Ei ollut enää! Nopealiikkeiset nuoret olivat vieneet Helmin sen lyhyen hetken aikana, kun pyörien luona ei ollut ketään. Emme olleet vielä ehtineet laittaa pyöriä ohjauslukoihin ja ketjuihin.

Ruokailu viivästy reippaasti, kun vuokraisäntämme soitteli poliisille, saamatta vastausta. Vastaus tuli kuitenkin Jumalalta, ja hyvin pian. Vespa lähti katselemaan ympäristöä rukoillen mielessään. Noin korttelin päässä hänelle huuteli tumma mies ikkunasta: "Etsitkö pyörääsi?" "Kyllä, näitkö jotain?" Mies osoitti, mihin suuntaan nuoret olivat työntäneet Helmiä. Miehen osoittamasta suunnasta skootterini sitten löytyikin. Myös poliisipartio oli kiinnittänyt siihen huomiota. Vespan näytettyä pyöräni avaimet sekä passinsa asia oli heidän osaltaan käsitelty.

Luottamuskoulua tämäkin

Varkaavat olivat yrittäneet käynnistää Helmiä johdoista, mutta onneksi siinä on käynnistyskeskeisto. Virtalukko ja etupaneeli oli kuitenkin rikottu. Suomen lippu oli hävitetty, mutta matkamaskottini Garhu Rohkea löytyi maasta. Isän huolenpidosta kertoo sekin, että kilometrin päästä löytyi skootterikorjaamo. Tapsa ja Vespa työnsivät pyöräni sinne.

Kaiken jälkeen jäin ihmettelemään, kuinka rauhallisesti otin asian. Koin Jumalan antamaa rauhaa. Hän salli tämän tapahtua, ja osoituksena siitä hän antoi minulle ihmeellisen tyyneyden ja luottamuksen siihen, että kaikki järjestyy. "Kaikessa rukoilkaa ja antautukaa Hänen rakastavaan huomaansa!" Aamen! Tapahtuma muistutti taas rukouksen tärkeydestä.

Matkamuistona Lontoosta sain Helmiin aivan spesiaalinen käynnistysysteemin: pieni "musta laatikko" ulkona ilma-aukosta. Siihen sulake, ja avain virtalukkoon. Ja sitten menoksi kohti Eveshamia ja EMC-rallia!

Tässä kuvassa ovat melkein kaikki EMC-rallissa mukana olleet suomalaiset.

Vihdoin perillä

Viimeiset 170 kilometriä menivät hyvin. Perillä odotti mahtava majapaikka, upeus hirsimökki. Tapahtuma-alue oli iso farma nimeltä Spitten Farm. Paikka sijaitsi Lenchwoodin kylässä ison kukkulan päällä, josta oli upeat näköalat maaseudulle. Tarjolla on mökki-, asuntovaunu- ja telttamajoitusta, ja alueella on ruokala-, peseytymis- ja myyntirakennukset. Lasten viihtyvyys oli huomioitu mm. isolla pomppulinna-luisumäellä.

Kaikki moottoripyörät mahtuivat laajalle nurmikentälle, jonka reunalla oli todella iso ohjelmateltta. Siellä oli hyvä pitää rukous-ylitys- ja muut kokoontumiset. Erään tilaisuuden alussa Tapio Kyllönen toi Mike Fittonille ja koko ralliväelle Seikun terveiset ja siunauksen toivotukset.

Pyörien joukossa oli mitä erikoisimpia kulkupelejä. Paikalle oli saapunut noin 350 henkeä 12 maasta. Suomesta mukana oli 20 motoristia. Gospel Riders -moottoripyöräkerho saikin CMA Englannilta palkinnon suurimmasta osallistujamäärästä per kerho ja maa.

Runsaasti kaikkea

Suomalaisten kokoontuminen oli yksi viikonlopun monista mielisistä tapahtumista. Lauloimme erittäin "moniäänisellä" kuorolla Motoristiraamatussa olevia lauluja. Muista antoisista tilaisuuksista voi mainita erikseen naisten meetingin **Sandy Fittonin** johdolla, **Anna O'Mallyn** konsertin ja Finding Beauty in Broken Places -seminaarin.

Yhteisajelu suuntautui Eveshamin vanhalle, entisöidylle rautatie-

asemalle, joka on todella mielenkiintoinen paikka.

Keskustelut ja rukoukset ystävien kesken iltahämärissä nurmikon reunalla tai kahvilassa eivät ole niitä vähäisimpiä asioita EMC:ssä. Sellaisen vapautumisen ja keskinäisen luottamuksen tuo vain yhteinen usko Jeesukseen.

Tapahtuman otsikko "Voitto antautumisen kautta" oli esillä kaikissa tilaisuuksissa läpi viikonlopun. Hyvin oli koko tapahtuma järjestetty ja toteutettu. Kiitos Mike ja Sandy Fitton sekä koko tiimi!

Juuri ja juuri lautalle

Sunnuntaina lähdimme jo aamusta kohti Gretnaa. Majapaikkamme oli viehättävä Kirkcroft Guest House hautausmaan vierisellä tontilla. Paikkaa pitivät *Jatkuu sivulla 10*

Sandy Fitton johti naisten tapaamisen.

Pyöräbongauksia: kylpyammesivuvaunu. Kätevä pysähtyä pesulle!

Syyskokous loistavan ristin alla

Tuusniemellä sijaitseva kristillinen toimintakeskus Hupeli tarjosi 14.9. pidetylle Gospel Riders -kerhon syyskokoukselle levolliset olosuhteet rauhallisessa maalaismaisemissa. Paikan nimi perustuu maarekisteriin. Siitä saa kuitenkin aikaiseksi monenlaisia savolaisia letkautuksia.

Kaikki tiet vievät Roomaan. Tuusniemellä voidaan sanoa, että kaikki hiekkatiet johtavat Hupeliin. Maisemat olivat suomalaisittain vaihtelevan kauniit, tulipa mistä päin tahansa.

Kokoustiloihin saapuminen oli miellyttävää. Eteisessä tuli ensin eteen legendaarinen Suzuki. Sitteen tuntui kahvin ja juuri leivotun pullan tuoksu. Savolainen lämmihenkisyyttä huokui sekä rakennuksista että henkilökunnasta. Takapihalla sijaitseva kokoushuone kirvoitti monta huokausta. Vau, hieno! Sininen valo ympäröi isoa ristiä katossa. Olimme turvallisella maaperällä, ristin alla.

Hupelin isäntä **Eino Räsänen** toivotti vieraat tervetulleiksi ja kertoi pikku katsauksella paikan historiasta. Monien businesshaaveiden ja sattumusten kautta Hupelistä tuli hengellisiä arvoja vaaliva hotelli ja kokouspaikka.

Järjestelyistä vastannut GR Pohjois-Savon alueosasto ja aluevastaava **Martti Olsén** toivotti kerholaiset tervetulleiksi luontevasti savolaishuumorilla. Kerhon

Hotelli Hupelin kokoustilan katossa loistanut risti muistutti kokousväkeämme siitä tiestä, jonka viittana ja valona risti on ollut kerhossamme kaikki vuosikymmenet. Kokousta palveli meitä loistavasti niin lauantain syyskokouksen kuin sunnuntain kiitoskirkonkin aikana.

puheenjohtaja **Mika Saarinen** avasi kokouksen ja toimi puheenjohtajana. **Ari Lehtinen** toimi sihteerinä.

Päätöksiä

Kokouksen tärkeimpinä asioina oli toimintasuunnitelma ja talousarvio vuodelle 2020. Toiminta-

suunnitelma seurasi pitkälti edellisinä vuosina hyviksi havaittuja linjoja. Kerhomme viettää 40-vuotisjuhlija ensi vuonna. Uutena asiana suunnitelmaan tuli osallistuminen Suomessa ainutlaatuisen MotoGP-kisaan KymiRingillä heinäkuussa. Nuorisotyön lisääminen alueilla koettiin myös tärkeäksi.

Talousarvio jäi hieman mii-

nukselle Lahden alueella järjestettävän 40-vuotisjuhlan vuoksi. Kerhon talous oli kokousväen mielestä hyvässä tasapainossa.

Kerhon hallituksessa jatkavat puheenjohtaja Mika Saarinen sekä **Anu Enden, Timo Nikko** ja Ari Lehtinen. Erovuorossa ollut **Timo Qvist** valittiin uudelleen. Muiden erovuorossa olleiden tilalle valittiin **Pentti Puputti** ja **Minna Järvinen**. Varajäseninä jatkavat **Reijo Ruotsalainen** ja **Hannu Suomi**. Toiminnantarkastajina jatkavat **Pauli Levy** ja **Jouko Virta**, varalla **Jukka Ikonen** ja **Juha Paronen**.

Hupeli tarjosi hyvät majoitustilat. Edullinen majoitus ja maittavat ruuat olivat mieleen. Kiitoskirkko pidettiin sunnuntaina samassa paikassa.

Sade oli kotiin lähtevien seurana vaihtelevasti. Viileää oli, mutta ei liian kylmää. Savon vaihtelevista maisemista saatiin taas nauttia. Oli peltoja ja metsiä sekä vettä järjissä ja kanavissa. Ja tietysti taivaalta satavaa ja siunaavaa Hengen vettä ravinnoksi motoristin arkeen.

Oli huippuhienoa saapua tervetulokahveille, kun eteisessä tervehti raikas Suzuki-vanhus. Se toi tuulahduksen kerhon alkuvuosilta tai vieläkin kauempaa. Kahvin ja tuoreen pullan tuoksu täydensi lämpimän saapumistunnelman.

Teksti ja kuvat:
Jukka Parkkinen

Naisten Pystymettä vietti 10-vuotisjuhlia

Naisten Pystymettä on Gospel Ridersin naisten oma tapahtuma, joka järjestettiin ensimmäisen kerran vuonna 2009 Valkealan Suvirannassa. Aloite naisten omasta kokoontumisesta "metsän keskellä, mutta kaikilla mukavuuksilla" tuli Kaakon naisilta. Muita Pystymettän paikkakuntia ovat olleet Turku, Hämeenkoski, Julkujärvi, Parikkala, Paimio, Eurajoki ja Hyvinkää.

Tänä juhlavuonna kokoonnuimme alkuajan tunnelmia muistellen Suvirantaan, joka on Kouvolan helluntaiseurakunnan leirikeskus. Viikonlopun viettoon oli kokoontunut 23 leidiä eri puolilta Suomea. Yli puolet tulijoista saapui omalla moottoripyörällä.

Pystymettän ohjelmaan on kuulunut Raamatun opetusta, ylistystä laulun ja musiikin avulla, ulkoilua ja hauskan pitoa. Tärkeää on ollut yhdessä olo ja keskinäinen kokemusten jakaminen. Tänä vuonna sanaa jakoi valkealalainen **Leena Vilkkö**. Hän puhui muun muassa siitä, miten olemme kukin ainutlaatuisia yksilöitä Jumalan perheessä. Helposti itse usein aliarvioimme itseämme.

Iltapäivän liikuntatuokion, päiväkahvien ja saunan jälkeen alkoi valmistautuminen juhlaillalliselle. Aiempina vuosina illanvieton kohokohta on ollut missikisat, joita on järjestetty ensimmäisestä tilaisuudesta lähtien. Pystymettän missikisoissa on saanut nauraa vatsansa kipeäksi persoonallisille missikandidaateille. Missien nimet ovat kertoneet paljon. On ollut Miss Custom Dreamia, Kaitanien frouvaa, Miss Yömajaa, Belle Perhosta jne.

Tänä vuonna ei ollut kisoja ja tiukkaa äänestystä. Missikisojen sijaan Kaakon naiset kehittivät uuden Miss Hangaround -tittelin

Iloisia pystymettäläisiä Valkealan Suvirannassa yhteiskuvassa.

ja sen ensimmäiseksi kantajaksi valitsivat **Raili Vennon**. Kriteereinä Railin palkitsemiselle oli hänen ystävällisyytensä, huomaavaisuutensa ja uskollinen tilaisuuksiin osallistuminen.

Gaalaillassa pöytiin tarjoilivat paikallisia herkkuja, kuten Henkun lohta ja Kaakon paistia, komeat miestarjoilijat GR-liiveissään. Kaikki yksityiskohdat oli suunniteltu pieteetillä. Kerhon värit loistivat kakun koristelussa, servieteissä ja tarjoilijoiden ruseteissa. Gaalailalliselle oli kutsuttu myös kerhomme presidentti **Mika Saarinen**, joka kehui naisten Pystymettän tunnelmaa välittömäksi ja leikkisäksi.

– Iloitsen yhteydestä ja rakkaudesta, joka täällä vallitsee, Mika sanoi.

Hän kehui naisten tärkeää roolia kerhon tapahtumissa ja erityisherkkyyttä kiertueilla ihmisten kohtaamisessa.

Illan musiikkipuolesta vastasi

kerhon perustajajäsen **Jukka Parkkinen**, jonka vihellys-esityksistä saimme nauttia. Jukka heitti parit breakdance-esityksetkin siinä sivussa ja tanssitti Miss Hangaroundia. Illalla puhui myös Kaakon naisten puolelta **Meri Pakkanen**, joka kertoi tilaisuuksien sisältäneen aina paljon iloa ja naurua,

ystävyyttä, salaisuuksia sekä välillä kyyneleitä ja suruakin.

Sunnuntaipäivällä hyvässä säässä kotiin ajellessani mieli täyttyi ilosta. Taas oli tullut kerättyä kivoja muistoja ja energiaa pitkää talvea varten.

Teksti ja kuvat:
Sonja Hellén-Nieminen

Rivistö ex-missejä (Tiina Seitoja, Sirpa Lindström, Pike Saarinen) ja uusin Miss Hangaround Raili Vento.

Komeat miestarjoilijat tarjoilivat illallisella paikallisia herkkuja.

Lähtötunnelmissa pitkämatkalaisimmat Leena Parikka Vaasasta (458 km) ja Minna Järvinen Eurajoelta (333 km).

Suomalainen sähkömoottoripyörä tekee tuloaan markkinoille

RMK E2 on ympäristöystävällinen moottoripyörä

Kotimainen innovaatio ja toteutus sähkömoottoripyörästä esiteltiin viime kevään moottoripyöränäyttelyssä nimellä RMK E2. Sinänsä sähkömoottoripyörä ei ole mikään "uutuus", sillä niitä on ollut olemassa ainakin tämän vuosituhannen ensimmäisen vuosikymmenen loppupuolelta alkaen, mutta RMK E2 on jotain aivan muuta kuin tähän asti on nähty.

– Tämähän on täysin omaperäinen, jossa on poikettu kovasti perinteisestä moottoripyörästä, aloitti ajokkia esitellyt toimitusjohtaja **Tuomo Lehtimäki** seinäjoelaisesta RMK Vehicle Corporation Oy:stä, jonka osastolla E2 seiso ihaisteltavana.

Ajokin on suunnitellut ja prototyypin rakentanut turkulainen **Teemu Saukkio**. Haastatelllessani Lehtimäkeä, tekijä Saukkio ei sillä hetkellä ollut paikalla. Lehtimäen mukaan molemmilla on vahva usko siihen, että E2:sta syntyy kaupallinen tuote.

– Olemme jättäneet patenttihakemuksen E2:sta kesällä 2018. Projektin kanssa tekeminen on sillä mallilla, että uskomme päästävän sarjatuotantoon vuoden 2020 aikana ja ensimmäiset asiakkaat saavat moottoripyöränsä kolmen vuoden sisällä, Lehtimäki jutteli.

– Ensimmäiset E2:t on kehitelyä ja tehty Turussa Saukkion pajalla,

Fakta

RMK E2

- *Ensimmäinen suomalainen sähkömoottoripyörä
- *Prototyyppi 2018
- *Teho 50 kW (68 hv)
- *Vääntö 320 Nm
- *Paino noin 200 kg
- *Toimintasäde 200-300 km
- *Kehittäjä Teemu Saukkio
- *Hinta noin 25 000 - 30 000 € (arvio 2019, keväällä)

Lähteet:

Tuomo Lehtimäki,
RMK Vehicle
Corporation Oy
GR-lehti 1/2012

mutta sarjatuotantoon päästäessä valmistus tapahtuu Seinäjoella.

Eroa perinteisestä kovasti

Päältä päin katsoen E2 näyttää joltain tulevaisuuden motskarilta. Siinä ei ole perinteistä voimansiirtoa laisinkaan eikä moottori sijaitse "tankin" alla. Kaiken lisäksi takapyörässä ei ole pinnoja tai puolia ollenkaan.

Tavallista motskaria E2:ssa on oikeastaan etupää haarukoineen

Moottori on oikeastaan koko takapyörän vanne kokonaisuutena.

ja etujarruineen, renkaat tietysti ovat tavanomaiset kumiseosrenkaat ja takajousitus on toteutettu yhdellä monovaimentimella.

Tyypittäminen johonkin kategoriaan on hankalaa! Siinä on katupyörää, siinä on sporttipyörää, kruiseria ja se on futuristisen näköinen. Päätelkää itse, mikä se on.

Mutta se moottori?

Toimitusjohtaja Lehtimäki osoittaa sähkömoottorin sijaitsevan takapyörän vanteella, joka on oikeastaan osa yhtä ja samaa sähkömoottoria. Pinnoja tai puolia ei tarvita.

Runko on valmistettu alumiinipalkista ja akseliväli on 1600 millimetriä. Paino on saatu asettumaan noin 200 kiloon. Merkittävän osan siitä tekee akusto, joka sijaitsee perinteisen moottorin tilalla "tankin" alla. Ylimmäisenä siinä on tarpeelliset mittarinäytöt ja ohjauselektronikkaa.

Matkamoottoripyörästä ei tässä yhteydessä voida puhua. Lehtimäen mukaan täyteen ladatulla akustolla voi ajaa noin 200-300 km enintään.

– Sähkömoottoripyörän etuhan on valtava vääntö, puhumme 320 newtonmetristä. Ihan prototyypissä vääntöä oli vielä enemmän,

mutta koeajossa totesimme sen olevan liian ärhäkkä, joten laskimme vääntöä ettei pyörä karkaa varomattoman kuskin käsistä. Tehoahan E2:ssa on 50 kW.

Sähkömoottoripyörä Suomessa

Ensimmäinen sähkömoottoripyörä lienee Suomessa ollut sveitsiläisvalmiste Quantya Evo1. Se syntyi sveitsiläisten moottoripyöräurheilutarpeeseen CH Racing-tallin kehittämänä 2007, koskapa perinteinen moottorurheilutoiminta on ollut Sveitsissä erittäin tiukasti säädeltyä ja osin jopa täysin kiellettyä.

Quantyan toi Suomeen kirkkonummelainen Elmotion Oy vuonna 2010. Yritys oli Quantyan kanssa myös moottoripyörämessuilla Helsingissä 2010.

Seuraavana vuonna lappeenrantalais-luumäkeläinen yrittäjä **Petri Parkko** hankki muutaman akkukäyttöisen Quantyan yrityksensä käyttöön. Gospel Riders-lehti kirjoitti näistä kokemuksista vuoden 2012 ensimmäisessä numerossaan.

Juhani Partanen

Toimitusjohtaja Tuomo Lehtimäki esitteli RMK E2:ta.

Sivulta 6

erittäin ystävälliset ja auttavat ihmiset.

Aikataulumme ei sallinut kuin kierroksen Skotlannin puolella, mutta se oli upea maisemareitti! Newcastle'n sataman lähellä koimme yllätyksen, joka sai taas rukouksellisen vauhtiin kypärän sisällä. Edessämme oli lyhyt tietyöpätkä. Ehjä asfaltti jatkui vain kymmenen metrin päässä, mutta tiukat sedät koneitten vieressä eivät päästäneet meitä pujottelemaan ohi, vaikka kuinka vakuutimme sen onnistuvan. Pitkä ja sekava kiertotie nosti paniikin: ehdimmekö lautalle? Olimme satamassa viisi minuuttia ennen lähtöselvityksen sulkeutumista. Kiitos Isä! Tarkastukseen poimittiin vielä kaikkein viattomin yhdistelmä – mummi skoottereineen. Läpäisin!

Vietettyämme yön autolautalla olimme Amsterdamissa Hollannissa. Hienoin pysähdyspaikka matkalla Saksaan oli Afsluitdijk eli sulkupato. Se on vuonna 1933 valmistunut 35 kilometriä pitkä patorakennelma, jota pitkin kulkee E22-valtatie. Padon alkupäässä on museo, jossa on kuvia ja esineitä padon rakennusajalta. Padon harjalla on muistomerkit rakentajalle sekä rakentajille, jotka kuolivat raskaassa työssä.

Viimeinen veto

Illansuussa saavuimme Filsumiin, Saksaan, josta löysimme onneksi sen ainoan auki olevan ruokapaikan. Pienen salapoliisityön jälkeen löysimme myös majapaikkaamme. Oli hauskaa, kun Gasthausen ohi hölkkäivät ihmiset huutelivat meille: "Moi!"

Seuraavan päivän reitti vei meidät Kielin lautalle. Herätessämme olimmekin jo Göteborgissa. Sieltä oli 480 kilometrin ajo Tukholmaan – koko reissun pisin päivämatka. Tukholmasta matka jatkui lautalla Turkuun.

Vaikka reitillä oli paljon autolauttoja ja yksi junatunneli, Helmin mittariin kertyi lähes 4000 kilometriä. Niihin mahtui seikkailuja, pettymyksiäkin ja vaaratilanteita. Päälimmäiseksi nousevat kuitenkin monet elämykset, varjelukset ja johdatukset. Kiitos Taivaan Isälle ja Jeesukselle, parhaille matkajohtajille. Iso kiitos myös taitaville ja mukaville matkakumppaneille.

Teksti: Päivi Vesamäki

Kuvat: Vespa ja Päivi

Matti Räisäsellä on asiaa. Hänen vasemmalla puolella Kari Seittoa ja Liisa Toivola, vieressä oikealla Timo ja Maarit Sund. Matin selän takaa pilkistää Hannele Kaupin pää.

Tällä kertaa kokoontuimme Kouvolaan

Vastuunkantajapäivät kannu

Vastuunkantajat, keitä me olemme? Yhdessä taakkaamme jaamme – teidän rukousteuollanne, tietenkin!

Gospel Riders on järjestänyt syksyisin kerhon aluetoimen aktiiville koulutuspäivät. Kerhon toiminnan selkäranka on alueellinen toiminta. Vapaaehtoinen vastuunjakaminen antaa tehtäviä mm. tiedottamiseen, ajokoulutukseen ja itse aluevastaavan tehtäviin.

Tänä vuonna vastuunkantajapäivät pidettiin lokakuussa Kouvolan seurakunnan omistamassa Puhjonrannan kurssikeskuksessa. Viikonlopun teemana oli yhteisöllisyys, lähimmäisyys, yhdessä rakentuminen luonnon keskellä.

Lähimmäisen rakkaus, kunnioitus ja läsnäolo kuvaavat hyvin opetuksen antia. Kukaan ei ollut pitämässä luentoja oikeista menettelytavoista. Jokaisella mukana olevalla oli mahdollisuus jakaa toisille omia kokemuksiaan kerhossa toimimisestaan. Kaikki saivat näin kuulla eläviä esimerkkejä kokemuksistaan aluetoiminnassa eri puolilla Suomea. Kuultiin käytän-

PeeTee osaa olla positiivisesti kannustava ja innostava.

nön esimerkkejä viikkoajeluista, tallitoiminnasta sekä tiedottamisen tärkeydestä viestimien monimuotoisessa maailmassa.

Yhteenvetona voisi kuitenkin todeta. Levosta käsin ja levollisen mielin. Inhimillisesti ajatellen alu-

eiden toiminta voi olla haasteellista. On pitkiä välimatkoja. Erilaisia hengellisiä taustoja omaavia ja varsin erilaisin moottoripyörien yhdistämä Gospel Riders on täynnä hyväsydämiä motoristeja. Joskus aluevastaavia voi taakoittaa

Yhteislauluhetkessä Toivo ja Vuokko Yrjölä ja Minna Järvinen eturivissä, Toivon takana Ari Lehtinen ja Minnan takana Reijo Ruotsalainen.

MOJ- Meeting 2020 keskellä Suomea

Gospel Riders -moottoripyöräkerhon oma, kaikille avoin kokoontumisajo MOJ Meeting järjestetään 3.-5.7.2020 kylpylähotelli Peurungassa, Laukaassa. Se sijaitsee noin 30 kilometriä Jyväskylästä pohjoiseen.

Peurunka tarjoaa hyvät puitteet kokoontumiselle. Se on paikka, jossa olemme ihmisten ilmoilla, vaikka meille on varattu siellä omatkin kokoontumistilat Peurunka Areenalta.

Majoitusvaihtoehtoja on telttamajoituksesta rivitalo- ja ryhmähuoneiden kautta aina hotellitilaan. Aamupala ja kylpylän vapaa käyttö kuuluvat hintaan telttamajoitusta lukuunottamatta.

Varsinaista ilmoittautumista ei erikseen ole, mutta jokainen varaa majoituksensa itse Peurungan kylpylähotelliin sivuston kautta. Varauksen yhteydessä tulee käyttää myöhemmin ilmoitettavaa alennuskoodia, jotta saa alennuksen valitsemastaan majoitusvaihtoehdosta ja järjestäjät tietävät osanottajien määrän. Koodi tullaan ilmoittamaan Gospel Ridersin nettisivuilla.

Päiväkävijöiden ei tarvitse ilmoittautua etukäteen, ja he voivat halutessaan ostaa ruokapaketin hotellin vastaanotosta.

Viikonlopun ohjelma tarkentuu myöhemmin, mutta perinteiset ajelulenkit kuuluvat tietysti asiaan. Lisäksi kaikki Peurungan (<https://peurunka.fi/>) aktiviteetit – kuntopolut, korsumuseo, kylpylä, erilaiset hoidot jne. – ovat MOJ Meetingin ohjelman lomassa käytävissä. Hoitoja voi ostaa omalla kustannuksella.

Musiikista vastaavat Maisa & Original Sound (<https://fi-fi.facebook.com/Maisa.Original.Sound/>) ja Gospel Brothers (<https://www.facebook.com/thegospelbrothers/>).

Illan kokoukset pidetään Peurunka Areenalla.

Lisätietoja ja tarkennusta ohjelmaan tulee kerhon nettisivujen kautta www.gospelriders.fi.

sti jatkamaan työtä yhdessä

Pieni tuumaustuokio puheenjohtaja Mikalla ja vpj Jukalla.

onnistumisen paineet.

Yhteinen viikonloppu antoi voimia. Levollista mieltä antoi erityisesti se, että kaikki saivat puhua. Jokainen oli tärkeä. Jokaista kuunneltiin. Yhteiset kokemukset ja niiden jakaminen toivat yhteen-

kuuluvuutta. Jumalan rakkaus sai vaikuttaa jokaisen sydämessä yksilöllisellä tavalla, Jumalan tavalla.

Mukavaan viikonloppuun mahduttui monenmoista purtavaa. Oli jännitystä moottoripyörän käsittelyradalla. Lounas ja päivällinen. Yön

lepoa ja hiljaisuutta. Lauantai-iltaan vietetty ehtoollishetki muistutti Jeesuksen sovitusyöstä. Leipä ja viini. Elävä sana, Jeesus Kristus.

Yhteenvetotilaisuudessa viimeisenä päivänä kiteytettiin vielä muutamia tärkeitä asioita.

Kerhotoiminta on yhdistyslain mukaista toimintaa. Kerhon hallitus vastaa toiminnasta. Yhdistyksen kokoukset antavat kullekin vuodelle suuntaviivat kerholle sekä aluetoiminnalle. Keskustelua käytiin paljon mm. seuraavista asioista. Kuka voi kerätä rahaa kerhon nimissä? Kuka voi toimia kerhon nimissä ja järjestää vaikkapa tapahtumia? Kuka voi allekirjoittaa sopimuksia kerhon nimissä?

Tiivistettynä yhteenvetona edellisiin. Kerhon nimissä tapahtuvat asiat kulkevat yhteistyössä hallituksen kanssa. Alueen nimissä oleva toimintaa aluevastaavan ja jäsenen yhteistyönä. Jokainen GR-motoristi edustaa kerhoa omalla itsenään... hyvän tavan mukaisesti.

Teksti: Jukka Parkkinen
Kuvat: Jouko Virta

Ajavalle sattuu ja tien päällä tapahtuu

Kertojana PeeTee Juntumaa

Kun puutappi pelasti pulasta

Kesällä 2009 toteutimme toisen prätkäreissumme Norjan Lappiin. Seurueessamme oli kaksi pyöräkuntaa, minä ja vaimoni **Anne** sekä veljeni vaimoineen. Ajopeleinä molemmilla oli tankkimaa-lauksia lukuun ottamatta samanlaiset Suzuki GSX1400 -pyörät. Varusteluissa oli eroja, mutta se, että laukkusarjat rautoineen olivat identtiset, muodostui reissun aikana arvaamattoman tärkeäksi.

Ensimmäisinä reissupäivinä kaikki sujui hienosti. Tornionjokilaakson jälkeen tuli nähtyä muun muassa Kiiruna, Narvik ja Tromssa. Matka jatkui E6-tietä Skibotnista kohti Altaa upeissa maisemissa ja sopivassa säätilassa. Miltei katkeamaton autojono edessä ja takana ei helpottanut etenemistä, muttei estänytäkään. Muutamat muutkin näyttävät tykkäävän Lapin maisemista, ja kun käytettävissä on se yksi ainoa tie, jonoja syntyy.

Mitä ihmettä?

Sitten tapahtui jotain, jota en ensin ymmärtänyt. Luulin, että navakka sivutuuli vempottaa pyörää tavallista enemmän – kunnes kaarteessa tajusin, ettei Suzuki oikein haluaisi kääntyä normaalisti. Silloin välähti, että takarengas taitaa olla tyhjä. Se oli häijy tunne autojonon keskellä, kun pientareita ei käytännössä ollut, ja pyörä täydessä lastissa; vaimo kyydissä ja neljä laukkuja täynnä tavaraa.

Varovasti kaarsin seuraavalle levikkeelle, jossa totesimme tilanteen sekä silmillämme että kevyellä potkaisulla. Kyllä, takakumi on täysin luttu. Syyllinen, noin kolme millinen pultti, kiilteli ilkeästi renkaan pinnassa. Päätelin nopeasti, ettei pulttia kannata irrottaa. Käivoin satulan alta paikkauspullon, ravistin ja suhustin renkaaseen.

Siinä vaiheessa velipoika palasi takaisin, kun oli hukannut minut taustapeilistään. Onneksemme rengas koveni taas paikkauspullon ansiosta. Lähdimme jatkamaan ja toivoimme, että jonkinlaisen ihmeen kaupalla reitille osuisi rengaskorjaamo.

Pultti takarengas katkaisi etenemisen E6-tiellä Skibotnin ja Altan välillä. Ensimmäinen tilanteeseen tuli yllättävällä tavalla, ja lopullisen paikkauksen ansiosta renkaan saattoi ajaa normaalin elinkaaren loppuun.

Juuri kun tunsin, että takakumi alkaa taas olla tyhjä, näin loivan alamäen päässä kaupan. Tyhjällä renkaalla rullasimme varovasti pihaan. Kaupalta löytyi sekä renkaantäyttöletku että paikkapulloja, hienoa! Siinä tohinassa tulin nykäisseeksi irti renkaassa olleen pulstin – mikä oli paha virhe. Kun täytin taas rengasta, ilma pihisi sitä mukaa ulos pulstin tekemästä reiästä.

Mitäs nyt tehdään? Oli perjantai-iltapäivä ja kaikki menossa kiinni. Kauppiaan mukaan aika lähellä, "niin ja niin monen" kilometrin päässä, on rengaskorjaamo. Tyhjällä renkaalla ei kuitenkaan voinut nilkuttaa sinne asti.

Eri vaihtoehtoja punnitesamme mietimme myös uutta

rengasta. Soitin tutulle korjaamopäällikölle **Tom Valtoselle** Lahden mp-serviceen ja kysyin tietoa lähimmästä rengasliikkeestä. "Sodankylässä olisi, sinne on ehkä viisi- ja puolisataa kilsaa", hän tuumasi. Ei paljon lohduttanut. Tomppa suhtautui asiakkaan huoleen kuitenkin asiaan kuuluvalla vakavuudella. "Kokeile mitä tahansa, vaikka puutappia", hän ehdotti.

Identtiset telineet

Mitäpä siinä muutakaan osaisi. Kaupassa oli puukkoja ja pihalla pusikkoja. Hetken kuluttua tumpasin karkeapintaisen, kuorimattoman puutapin pulstin reikään ja sujautin varatapin taskuun. Jännityksen vallassa täytin hitaasti ren-

gasta, käskin kaikki sivuun ja odotin, että rengas ampuu puutapin kuusen latvaan millä hetkellä hyvänsä. Ei ampunut. Kevensimme pyöräni minimiin irrottamalla kaikki laukut. Varovasti lähdin ajamaan kohti korjaamo velipoika perässä Anne kyydissään. Sillä etapilla rukouselämäni elpyi nopeammin ja enemmän kuin aikoihin. "Taas meni kilometri, kiitos Jeesus!"

Kauppiaan muisti ei taida olla hänen vahvin puolensa; mainitut kilometrit oli kerrottu ainakin kolmella ennen kuin odotettu korjaamo ilmaantui näkyviin. Se oli uskomattoman huojentava tunne. Puutappi oli kestänyt! En todellakaan ollut uskonut sitä.

Asentaja korjasi renkaan hetkessä "lakupötköllä" ja lysti maksoi 50 Norjan kruunua – euroissa vitosen. Sillä aikaa velipoika irrotti pyörästään laukut, lähti takaisin kaupalle hakemaan vaimoan ja minun laukkujani, jotka sopivat täysin hänen laukkurautoihinsa. Olipa hieno juttu, todella!

Ehdimme Altaan sen verran ajoissa, että saimme syötyä hyvin paikallisessa ravitsemusliikkeessä. Loppumatka meni hyvin, ja kotona aloimme heti suunnitella uutta reissua. Kohti uusia kommelluksia!

PeeTee Juntumaa

Vettä sateli, mutta tästä ei ollut enää pitkä matka Tromssaan. Olimme velipojan kanssa reissussa samanlaisilla Suzuki GSX 1400 -nakumuskelipyörillä. Omani on jo mennyt kiertoon, mutta veljellä on Suitsansa edelleen toisena pyöränä.

Aluevastaavan esittely

Ari "Arppa" Savuoja, Lappi/Lapland

Arppa virittää toimintaa Lapin alueella

Kuva: Ari Savuojan albumi

Minkä Gospel Riders -alueen vastaava olet?

– Olen Oulun seudun aluevastaava. Nyt kun Laplandin aluevastaava ei ole vielä vahvistettu, toimin jonkin aikaa myös sen alueen aluevastaavana lähinnä tiedotuksen osalta.

Sinun alueesi on oikeasti laaja. Missä kaikissa kunnissa teillä on jäseniä ja/tai toimintaa?

– Joo, alue on ns. entisen Oulun läänin länsiosan kokoinen: Oulaisista ja Pyhäjärveltä Kuusamoon ja Iin Kuivaniemestä Vaalaan. Raja Botnian ja Oulun seudun välillä on aika häilyvä, mutta Ylivieska ja Kokkola taitavat käytännössä kuulua Botniaan.

Kuinka pitkä matka on alueesi laidalta toiselle? Löytyykö kaikista kunnista jäseniä, osaatko sanoa?

– Pisin väli taitaa olla Pyhäsalmeilta Kuusamon Rukalle, noin 400 km. Kaikista kunnista ei mun tietojen mukaan ole jäseniä.

Miten huomioit alueesi koon? Kierrätkö innolla moottoripyörällä aluettasi?

– Valitettavasti toiminta on keskittynyt Oulun lähiseudulle, nimensä mukaisesti. Viime kesänä oli ensimmäistä kertaa motoristikirkko myös Pulkkilassa – onneksi meillä on pari innokasta ja osaavaa jäsentä siellä!

Kuinka kauan olet ollut aluevastaava?

– Taisin aloittaa yhdessä **Mikko Saukkosen** kanssa vuonna 2017 keväällä ja 2018 kevästä sitten yksin.

Koetko olevasi luottamustehtävässä, kutsumustehtävässä vai tilanteen vaatimassa tehtävässä?

– Vähän kaikkea noista!

Miksi ja miten tulit aluevastaavaksi?

– Akuutti syy oli, kun aiempi aluevastaava **Jompe Laitala** halusi jättää homman ja jonkun piti asiat hoitaa.

Paljonko sinulla on tiimiä ympärilläsi millaisissa tehtävissä?

Arppa ja Warrior vappuna 2016 Muhoksen voimalaitoksen parkilla.

– Mikko Saukkonen on nykyään Road Captain ja **Hilkka Koivisto** epävirallinen MoRa-vastaava. Muuten mennään tilanteen mukaan.

Miten GR toimii alueellasi?

– Meillä on säännöllisesti keväällä kauden suunnittelupalaveri (yleensä huhtikuussa) ja joulun alla joulujuhla. Vakiotapahtumia, joita itse olemme järjestämässä, ovat helatorstaisin motoristikirkko Ylikiimingissä (yhdessä Kiimingin seurakunnan kanssa) sekä viime kesänä aloitettu Pulkkilan motoristikirkko (yhdessä Siikalatvan seurakunnan kanssa). Sitten säännöllisesti osallistumme muiden järjestämiin juttuihin, kuten Oulu vappuajo, vapun motoristikirkko Pyhäjoella sekä MKKV-tapahtumat tällä alueella. Muut kokoontumiset tilanteiden mukaan, esimerkiksi kesäisin olemme olleet mukana 7xSF-kiertueen tapatumissa täällä Oulun seudulla.

Missä teillä on keskeinen tapaamispaikka tai kerhotalli?

– Kokoonnumme jäsentemme kodeissa. Omaa tallia tms. ei ole.

Mikä on tärkein aktiviteettinne?

– Tiedottaminen ja yhteyden

pito WhatsAppin ja Facebookin kautta.

Mikä tai mitä moottoripyöriä sinulla on?

– Yamaha RoadStar Warrior XV1700, vuosimallia 2002.

Mitä tykkäät siitä?

– Loistopyörä ajaa – myös kyytiläisen kanssa, hihnaveto vähentää huoltokohteita ja tyyliä tuskin voisi mistään prätäkstä enempää löytää!

Jos sinulla on ollut aiemmin muita moottoripyöriä, kerro niistä.

– Ensimmäinen oli Suzuki "Lepakko" eli Stinger T125, vuosina 1976-79. Seuraava oli vasta 2008, jolloin liityn GR:n jäseneksi ja jolloin hankin Honda VFR750:n, vm. 1991. Hieno pyörä sekin, mutta se oli liian kyykky mun hartioille, joten v. 2015 piti vaihtaa isompaan ja kustomiin... ☺

Missä asti olet käynyt moottoripyörällä?/Kerro jostain mp-retkestäsi!

– En ole matkamotoristi lainkaan. En ole koskaan laskenut ajokauden kilometrejä. Pisimmät matkat viime vuosina ovat olleet noin 200 km päähän Oulusta. Minulle motorismi on ensisijaisesti

pyörän rassailua ja lyhyttä kruisailua hyvällä ilmalla! Pisin reissu oli vuonna 1977 Suzuki 125:lla tyttökaverin kanssa Kempeleestä Puulavedelle Mikkeliin lähelle - ja takaisin!

Onko sattunut läheltä piti -tilanteita, millaisia?

– Ei onneksi niin isoja, että olisiivat jääneet mieleen – kiitos Herralle varjeluksesta!

Kuinka paljon sinulle on tullut ajokilometrejä tähän mennessä ajourasi aikana?

– Kuten kerroin, en ole koskaan laskenut kilometrejä. En ole tosin laskenut tuntejakaan, kun mopoa ja pyörää on rassattu, mutta niitä saattaa olla enemmän kuin kilometrejä!

Joko suunnittelet ensi kesän ajeluita?

– En. Sen sijaan mietin jo, mitä kiva "viritystä", tuunausta ja parannusta olisi kiva saada ensi kesäksi aikaiseksi prätäkssäni! On kiva suunnitella ja kiva sitten niitä näpräillä! Se on rentouttavaa puuhaa, koska työstressi vaihtuu mukaviin ajatuksiin, suosittelen!

Juhani Partanen

Minä ja pyöräni

Pentti Heikkinen

Kuva: Heikkisen perhealbumi

Yamaha V-max oli Pentti Heikkiselle se ainoa oikea valinta. Pentin ja Akikon unelma toteutui vuosien jälkeen keväällä 2018.

Yamaha Velocity Maximum – tai ei mitään

Svengaavan seitkytluvun alussa vanhempani muuttivat Uuteenkaupunkiin Valmetin autotehtaalle Saabeja valmistamaan. Kotimme lähellä, käytöstä poistetussa teurastamossa, kokoontui kesäisin paikallinen motoristikerho. Pärinä ja toinen toistaan hienommat koneet kiinnostivat tietenkin kovasti meitä poikia. Kipaisimme usein tien yli katsomaan Kawasakeja, Suzukeja, Yamahoita ja Hondia. Jotkut onnekkaimmat nostettiin jopa pyörän selkään istumaan.

Myös sedälläni oli noihin aikoihin 250-kuutioinen Kawasaki. Hän taisi antaa minulle joskus kyytiäkin mummulan soratiellä. Kiinnostukseni moottoripyöräilyyn ja etenkin japanilaisiin menopelisiin lienee peräisin noista ajoista.

1980-luvun alussa vanhempani palasivat Kainuun korpimaisemiin. Vuosikymmenen lopulla tulin itsekini ajokortti-ikäni. Työtapa-turmassa murtuneen kipsatun jalan kanssa konkkasin autokouluun. Kortti heltisi ensi yrittämällä. Autoiluun siirtyneellä serkkupojallani oli myytävänä Suzuki GT 125-X4. Siispä ostohousut jalkaan ja kauppoja hieromaan!

Suzukista tuli ensimmäinen ikioma menope-

lini. Alkuinnostus oli kova. Kruisailin viileissä kesäöissä ja sateissa ilman kunnon ajovarusteita, vain kypärä päässä. Angiinahan siitä seurasi, mutta mukavaa oli.

1990- ja 2000-luvuilla minulla ei ollut omaa pyörää. Toisinaan sain ajella lainapyörillä, esimerkiksi 700-kuutioisella Honda Shadow'lla ja 800-kuutioisella Suzuki Intruderilla. Joskus kolusin kinttupolkuja Yamaha DT 125:lla.

Noihin aikoihin aloin reissaila Japanin ja Suomen väliä. Kiinnostukseni Japaniin ei rajoitu pelkästään moottoripyöriin vaan olen ollut kiinnostunut koko maasta ja sen ihmisistä. Siihen sain alkusysäyksen 1970-luvulla Uudessa-kaupungissa vierailleilta japanilaisturisteilta. Näin heitä joskus kotimme lähellä olleella lamella kaloja narratessani. Ihmettelin, keitä he ovat ja mistä tulevat. Sitä maata on joskus päästävää katsomaan, päätin. Vuonna 1994 pääsin ensi kertaa tuohon "satumaahan, aavan meren tuolle puolen".

Japanissa näin myös ensimmäistä kertaa liveä ihka oikean Yamaha V-maxin, ja se oli rakkautta ensi silmäyksellä. Tähän mennessä olen käynyt Japanissa 8-9 kertaa. 2000-luvun

alkupuolella asuin ja opiskelin siellä pari vuotta. Iltaisin kokkailin japanilaisen tuttavaperheeni ravintolassa. Ravintolan omistajalla oli Honda 400 Steed, jota myytiin Suomessa 600-kuutioisena Shadow'na. Omistaja antoi minun ajella sillä työmatkoja.

Sen jälkeen käyntini Japanissa harvenivat. V-maxiin rakastumisen vuoksi moottoripyöräkuume oli kuitenkin aivan järjetön. Keväisin katselin kyneleet silmissä, kun muut ottivat pyöriään liikenteeseen. Työtilanne Suomessa oli huono, eikä minulla ollut taloudellisia mahdollisuuksia pyörään. Onneksi sain taas silloin tällöin ajella lainapyörillä. Ensin ajelin Honda CBR1000F:llä, mutta jostain syystä alle näytti siunaantuvan usein Yamaha; ensin XJR 1300 ja sitten YZF-R1. Jopa uudemman sukupolven 1700-kuutioista V-maxia sain käydä kokeilemassa.

Vuoden 2013 Vapaakirkon kesäjuhilla Kuopiossa oli myös Gospel Riders -kerhon koju, jota näytti pitävän pystyssä eräs **PeeTee Juntumaa**. Vaimoni **Akiko**, ihana japanitar, rohkaisi minua menemään juttusille. Pyörättömänä hie-man epäroin kerhoon liittymistä, mutta PeeTeen viisaitten sanojen – "tietenkin pyörä olisi hyvä

Pastorin palsta

Valoa kohti

”Minä olen maailman valo” (Joh. 8:12), Jeesus sanoi. Hän sanoi myös olevansa ”tie, toisuus ja elämä”, joten viittaus maailman valoon tarkoittaa valoa päämääränä ja kiintopisteinä. Lisäksi se viittaa sisäiseen, hengelliseen elämään ja myös jokapäiväiseen, käytännölliseen toimintaan. Elämme läpi jokaisen askelemme, ja niidenkin tulee olla valaistu, kuten kuningas Daavid, Jeesuksen esikuva, totesi: ”Sinun Sanasi on jalkojeni lamppu ja valo minun polullani” (Psalmi 119:105). Sanat tuovat mieleen kulkupalat, taskulampun tai otsalampun. Kiintopisteen lisäksi niitäkin tarvitaan pimeässä, ettemme kompuroi ja törmäile, juutu esteisiin ja joudu vaaroihin.

Marraskuisena iltana vuonna 2012 Gospel Riders -kerhon vastuunkantajapäivillä Päiväkummussa olisin tarvinnut valoa polulleni.

Ennen kuin jatkan tuota tarinaa, kerron, että kävin Päiväkummussa riparin vuonna 1971 ja seuraavana vuonna olin isosena. Kun ilmeni, että GR:n viikonloppu pidetään siellä, ilahduin: Kun löytää kivan paikan, sinne haluaa uudestaan. Niinpä palasin Päiväkumpuun heti 40 vuoden kuluttua.

Kun tulin sinne syksyllä 2012, lähes mikään ei ollut ennallaan. Tie oli linjattu uudestaan. Piha-alueetakaan en ollut tuntenut. Rakennuskanta oli uusi Riihikirkkoa lukuun ottamatta. Mutta helppo sinne ei asettua, kun oli tuttu porukka.

Lauantai-iltana valmistauduimme ehtoollis-

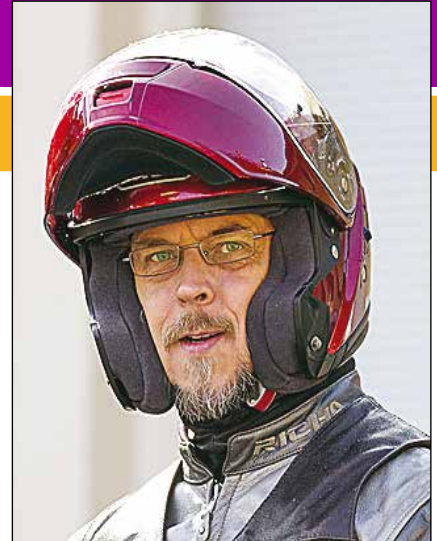
hetkeen Riihikirkossa. Lähdin kävelemään sitä kohti ehtoollistarvikkeet koreissa molemmissa käsissä. Oli sysipimeää, en nähnyt edes maata jalkojeni alla, eikä polun valaistus toiminut. Lähdin silti suunnistamaan kohti Riihikirkon ikkunasta hämmöttävää valoa.

Alku sujui hyvin. Hiekka rapisi kenkien alla, joten tiesin olevani polulla. Jossain vaiheessa rapina loppui. Alusta tuntui ruohikolta. Koska näin kuitenkin Riihikirkon ikkunasta kajastavan valon, jatkoin eteenpäin. Muutaman askeleen jälkeen huomasin astuvani jyrkkään alamäkeen. Pysähdyin heti. Hetken kuluttua perässäni tuli muita, ja onneksi yhdellä heistä oli taskulamppu. Valokeila paljasti, että parin kolmen askeleen jälkeen olisin ollut vesiojassa.

Muistelin, että 40 vuotta sitten polku oli suora – en tietenkään ole siitä varma – mutta ainakin nyt polku teki mutkan oikealle, puron yli johtavalle sillalle. Pääsin Riihikirkolle kuivin jaloin, eivätkä ehtoollistarvikkeetkaan turmeltuneet.

On hyvä nähdä sekä lähelle että kauas. Molemmat ulottuvuudet ovat yhtä tärkeitä. Raamattu ja Pyhä Henki valaisevat sekä askeleitamme että päämääräämme. Kun suunta on tiedossa, vaikeudet yksittäisissä askelissa eivät estä matkaa. Pysymme liikkeellä, kun tunnemme päämäärän.

Kerrotaan, että kun yksi maailman Disney Worldeista avattiin muutama vuosi Walt Disneyn kuoleman jälkeen, paikalla ollut reporteri

totesi: ”Sääli, ettei Walt Disney ehtinyt nähdä tätä.” Siihen vastasi paikan johtaja: ”Kyllä hän näki. Siksi tämä rakennettiin.”

Suuri päämäärä auttoi läpi arjen vastusten. Walt Disneyn esimerkki muistuttaa myös siitä, että emme työskentele ja näe vaivaa itseämme varten. Hän ajatteli maailman lapsia. Me ajatella lähimmäisiämme, motoristiystäviämme ja muitakin, jopa maailman kansoja. Haasteet voivat tuntua isoilta, mutta kun näemme Jumalan avaavan aina seuraavan askeleen eteemme, emme pysähdy. Emme, vaikka päämäärä tuntuisi olevan kaukana, jopa toivottomalta tuntuvan taipaleen päässä. Ja vaikka tie muuttuisi välillä hankalaksi kinttupoluksi.

Saamme ottaa joka askelemme ja ajaa joka ajelumme hänen kanssaan, joka on Maailman valo.

PT Juntumaa
motoristipastori

olla, mutta ilmeisesti voi liittyä” – rohkaisemana ja syksyn asiaa mietittyäni liityin kerhoon vuoden 2014 alussa.

Olisin kovasti halunnut mukaan 7xSF-ajoihin, mutta pyörättömänä se oli mahdotonta. Koitin kuitenkin olla mukana jakamalla julisteita kaupungilla, etsimällä yöpymispaikkoja ja varailemalla esiintymislavoja. Joskus valmistin ruokaakin. **Puputin Penttiä, Kuivalaisen Niiloa, Uusitalon Kaisaa** sekä **PeeTee** ja **Anne Juntumaata** kiinnosti aina tavatessamme, millaisella pyörällä ajelen. Nolona jouduin monesti myöntämään, että pyörättömänä tässä vielä ollaan, mutta V-max olisi haaveissa. He lupasivat aina rukoilla asian puolesta. Uskoin heidän lupauksiinsa, ja uskossa ompelin Yamaha- ja V-max -patchit nahkaliiviini. Itsekin rukoilin, että pääsisimme edes viimeiselle 7xSF-kiertueelle omalla pyörällä.

Eräiseen kajaanilaiseen autokauppaan tuli myytiin ikäisekseen todella vähän, vain 20 000 kilometriä, ajettu V-max. Mutta kuten aiemmin totesin, työtilaisuudet ovat näillä näköamilla kiven alla, ja juuri silloin minulla oli

juuri loppumassa määräaikainen työsopimus maanrakentajana. V-maxin pyyntihinta oli liian kova silloisiin rahkeisiin. Ei auttanut kuin niellä tappionsa ja jatkaa rukousta.

Nelisen vuotta sitten samainen V-max ilmestyi taas myyntiin. Mainitsin siitä vaimollenikin, joka sanoi, että käy ihmeessä katsomassa pyörää. Se jäi, kun ajattelin että, mitäpä se hyvejää, kun ei kuitenkaan ole rahaa, millä sitä laittaa. Pettymykseksi pyörä hävisi taas nopeasti myynnistä.

Mutta – kuinka ollakaan, omistaja oli vaihtanut V-maxin kelkkaan, ja toukokuussa 2018 sama pyörä oli taas myynnissä. Hintakin oli tippunut sopiviin lukemiin. Rakas vaimoni kehotti ostamaan pyörän, jos se tuntuu koeajossa hyvältä. On ihanaa, että Jumala on siunannut vaimolla joka ymmärtää miehen sielun liikkeitä ja omaa myönteisen ja kannustavan asenteen motorismissa kohtaan. Huomasin ilmoituksen perjantaina ja olin täpinöissäni koko loputtoman tuntuisen viikonlopun. Heti maanantai-aamuna menin koeajolle. Pyörä tuntui kaikin puolin kunnolliselta, joten kaupoista päätettiin nopeasti. Oi sitä sanoin kuvaamatonta tun-

netta! Pitkään haaveilemani pyörä oli vihdoin saatu. Yamahan luotettavuus, V4-kone, kardaaniveto, ajoasento sellainen, ettei ole liikaa päätä eikä jalat edellä ja töppösetkin yltävät maahan liikennevaloissa. Se oli kuin minulle tehty!

Kuin osoituksena Jumalan huumorintajusta ja ajoituksen tarkkuudesta saimme kesällä 2018 osallistua viimeiseen 7xSF-ajoon omalla pyörällämme täällä Kainuussa ja Pohjois-Karjalassa.

Kuluneen kesän MOJ-meetingissa Vuokatinrannassa saimme olla mukana omalla pyörällä.

Kiitos Jumalalle ja ihanalle Akiko-rakkaalle. Ja kiitos kaikille kerhokavereille rukouksesta. Jeesus on hyvä. Nyt minullakin on unelmieni pyörä, vuoden 2001 Yamaha Velocity Maximum!

Turvallisia ja siunattuja ajoretkiä kerhokamut! Kiitokset tähän mennessä koetuista ja vielä tulevista yhteisistä hienoista hetkistä motorismin ja evankelioimisen parissa.

Pentti Heikkinen
Kajaani

Tapahtumakalenteri 2020

Gospel Riders -tapahtumia:

6.-8.3. Motoristin huoltopäivät, Karmelkoti, Hämeenkyrö.

Kesäkuu Israel Road Trip 2020 PERUTTU.

3.-5.7. Message of Joy meeting (MOJ), Peurunka, Laukaa.

15.8. Gospel Riders -moottoripyöräkerhon 40-vuotisjuhla, Lahti

Syyskuu GR-naisten Pystymettä mukavuuskin, Satakunta

16.-18.10. Vastuunkantajapäivät, Larsmo (Luoto).

Muita tapahtumia:

31.1.-2.2. MP20-moottoripyörämessut, Messukeskus, Helsinki. GR mukana.

9.5. DRIVE-IN -motoristijumalanpalvelus, Lieto

3.-5.7. Imatranajat 2020, Imatra.

10.-12.7. MotoGP, KymiRing, Iitti.

10.7.-15.8. Larsmon ihme, Larsmo (Luoto).

30.7.-2.8. European Motorcyclists for Christ Rally (EMC-ralli), Gullbrannagården, Halmstad, Ruotsi

Vanhoja kerholehtiä saatavilla

Kaipaako vanhoja lehtiä? Puuttuuko lehtihyllystäsi joku vanha kerholehti? Niitä löytyy kerholehden arkistosta Juhanilta, poisluettuna vuodet 2016 ja 2017. Sitä vanhempia lehtiä on saatavilla toimituskuluja vastaan. Aivan alkuaikojen lehtiä 1980-luvun alkuvuosilta ei enää ole saatavilla, mutta 1980-luvun puolivälin jälkeiseltä ajalta kylläkin. Joitakin numeroita ei enää ole, mutta suurimmaksi osaksi lehtinumeroita löytyy. Voit soittaa Juhanille, 0400-656 084, ja tiedustella kaipaamiasi numeroita, tai lähettää sähköpostia osoitteella kj.partanen@pp.inet.fi

Gospel Riders -alueosastot ja yhteystiedot

Puheenjohtaja

Miika Saarinen, 040 502 2004
mika.saarinen@gospelriders.fi
puheenjohtaja@gospelriders.fi

Varapuheenjohtaja

Jukka Parkkinen, 044 045 1001
vice.president@gospelriders.fi

Jäsenvastaava

Pekka "Vespa" Vesamäki, 0400 734 240
jasenkirjuri@gospelriders.fi

Talouvastaava

Pertti "Jawa" Kiukainen, 050 524 2462
pertti.kiukainen@gospelriders.fi
talous@gospelriders.fi

Mediavastaava

Reijo Ruotsalainen, 0400 562 088
reijo.ruotsalainen@gospelriders.fi
media@gospelriders.fi

Kerhotavarakauppa

Eeva Joutsenvirta
materiaali@gospelriders.fi

Kerholehden päätoimittaja

Juhani Partanen, 0400 656 084
kj.partanen@pp.inet.fi
juhani.partanen@gospelriders.fi

Aluevastaavat

Tiedot alueiden muista vastuuhenkilöistä löytyvät GR:n nettisivuilta kohdasta aluetoiminta: <http://www.gospelriders.fi>

Botnia

(Kokkola, Ylivieska ja Pietarsaari)
Seppo Kauppinen, Kokkolan alue
050 546 0155, botnia@gospelriders.fi,
seppo.kauppinen@jippii.fi
Timo Qvist, Ylivieskan alue,
044 323 0911, qvistet@gmail.com.
Jens Sjöling, Pietarsaaren alue,
050 505 3502, jens.sjoling@multi.fi.

Espoo

Tapio Kyllönen, 0400 262 016
tapio.kyllonen@gospelriders.fi
espoo@gospelriders.fi

Etelä-Pohjanmaa

Timo Nikko, 040 588 9534,
vaasa@gospelriders.fi

Helsinki

Toivo Yrjölä, 050 500 3507
toivo.yrjola@kolumbus.fi
helsinki@gospelriders.fi

Hämeenlinna

Aimo Siekinen, 045 663 6890
hameenlinna@gospelriders.fi

Itä-Suomi

Tiina ja Kari Seitoja, 050 352 4805,
tiina.seitoja@gospelriders.fi
parikkala@gospelriders.fi

Jyväskylä

Kimmo Lahtinen, 040 537 8132
jyvaskyla@gospelriders.fi

Kaakko (Kouvola, Kotka)

Jukka Parkkinen,
044 045 1001,
kaakko@gospelriders.fi

Kainuu

kainuu@gospelriders.fi

Keski-Uusimaa

Anu Endén, 050 566 4974,
hyvinkaa@gospelriders.fi

Keuruu

Erkki "Erkkis" Syrjä, 0400 844 623
keuruu@gospelriders.fi

Lahti

PeeTee Juntumaa, 041 430 3000,
ptjuntumaa@gmail.com,
lahti@gospelriders.fi

Lapland (Lappi)

Ari "Arppa" Savuoja, 0400 946 432
lappi@gospelriders.fi

Lännentie (Lohja)

Jukka Tuomivaara, 0500 972 208
lohja@gospelriders.fi

Mikkeli

Jukka Ikonen, 050 584 2857
mikkeli@gospelriders.fi

Oulun seutu

Ari "Arppa" Savuoja, 0400 946 432
oulu@gospelriders.fi

Pohjois-Karjala

Timo Sund, 044 092 8192

pohjois.karjala@gospelriders.fi

Raasepori

Kaj Klinga, 050 598 2733,
raasepori@gospelriders.fi

Satakunta (Pori)

Minna Järvinen, 0400 719 536,
minna.jarvinen@gospelriders.fi,
satakunta@gospelriders.fi

Savo (Pohjois-Savo)

Martti Olsen, 040 839 3615
pohjois.savo@gospelriders.fi

Tampere

Pekka "Vespa" Vesamäki, 0400 734240
tampere@gospelriders.fi
pekka.vesamaki@gospelriders.fi

Turku

Hannu Nurmi, 040 537 5270
hannu.nurmi@gospelriders.fi,
turku@gospelriders.fi

Viitasaari

Jarmo Markkanen, 045 889 4284
viitasaari@gospelriders.fi

Gospel Riders Estonia

Guldar Järve, +372 5668 6312

Gospel Riders Espanja

Juan Garcia Martinez
info@yosamotor.com
suomen- ja englanninkieliset yhteydenotot Susanna Luomavuori,
+34 647 654 462
famoso36@hotmail.com